

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-PT
Datum: 19. januar 2009.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Iain Bonomy, predsjedavajući
sudija Christoph Flügge
sudija Michèle Picard

Sekretar: g. John Hocking, vršilac dužnosti

Odluka od: 19. januara 2009.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA ODOBRENJE ZA ULAGANJE
ŽALBE NA ODLUKU U VEZI S PREGLEDOM I OBJELODANJIVANJEM**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
g. Mark B. Harmon

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Prijevod

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku u vezi s objelodanjivanjem sporazuma s Holbrookeom" (dalje u tekstu: Zahtjev) koji je 9. januara 2008. podnio optuženi i "Odgovoru tužilaštva na Karadžićev Zahtjev za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku po Drugom zahtjevu optuženog za pregled i objelodanjivanje", dostavljenom 16. januara 2009. (dalje u tekstu: Odgovor) i ovim donosi svoju odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst

1. Nakon što je tužilaštvu podnio zahtjev za pregled i objelodanjivanje određenih dokumenata,¹ koji je odbijen, optuženi je 6. novembra 2008. podnio "Zahtjev za pregled i objelodanjivanje: sporazum s Holbrookeom" (dalje u tekstu: Zahtjev), u kom je od Pretresnog vijeća zatražio da na osnovu pravila 66(B) i 68 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) naloži tužilaštvu da omogući pregled i objelodanjivanje brojnih dokumenata kategorizovanih po grupama.² Optuženi je ustvrdio da su predmetni dokumenti bitni za pripremanje odbrane, budući da je "[d]jelimična teza njegove odbrane (a) da mu je Richard Holbrooke 18.– 19. jula obećao da neće biti izložen krivičnom gonjenju u Haagu ako pristane na potpuno povlačenje iz javnog života i (b) da se ovo obećanje može pripisati MKSJ-u".³ Optuženi takođe tvrdi da su predmetni dokumenti oslobađajući zbog toga što "[p]ostojanje sporazuma o tome da optuženi neće biti izložen krivičnom gonjenju na MKSJ-u i činjenice koje ukazuju na to da se sporazum može pripisati MKSJ-u, ako budu dokazane, mogu sugerisati pravnu nevinost optuženog ili ublažiti njegovu kaznu ako bude osuđen".⁴

¹ Obavještenje o zahtjevu za pregled i objelodanjivanje: sporazum s Holbrookeom, 16. oktobar 2008. Nešto ranije, 6. oktobra 2008., optuženi je podnio "Zahtjev za pregled i objelodanjivanje: pitanje imuniteta", kojim je od Pretresnog vijeća zatražio da naloži tužilaštvu da omogući pregled i objelodanjivanje određenih materijala u skladu s pravilom 66(B), odnosno pravilom 68 Pravilnika. U svojoj "Odluci po zahtjevu optuženog za pregled i objelodanjivanje", koja je donesena 9. oktobra 2008., Pretresno vijeće je konstatovalo da bi bilo preuranjeno da preuzme vršenje nadležnosti u pogledu pravila 66(B) Pravilnika i da taj Zahtjev ne ispunjava potrebne uslove predviđene za izdavanje naloga na osnovu pravila 68 Pravilnika zbog čega je isti odbijen uz obavještenje optuženom da svoj zahtjev treba da uputi neposredno tužilaštvu.

² Vidi Zahtjev, par. 1.

³ Zahtjev, par. 3.

⁴ Zahtjev, par. 10.

Prijevod

2. Vijeće je 17. decembra 2008. donijelo "Odluku po Drugom zahtjevu optuženog za pregled i objelodanjivanje: pitanje imuniteta" (dalje u tekstu: Odluka), u kojoj je konstatovalo da, za potrebe pravila 66(B) i 68 Pravilnika, samo ograničeni broj dokumenata koje traži optuženi zadovoljava pravne standarde za njihovo objelodanjivanje. U skladu s tim, Pretresno vijeće je djelimično odobrilo zahtjev optuženog i naložilo tužilaštvu da optuženom objelodani sljedeće:

- (a) bilo kakav pismeni sporazum sklopljen na navodnom sastanku u Beogradu 18.–19. jula 1996. godine, i
- (b) sve eventualne zabilješke ili zapise sačinjene 18.–19. jula 1996. godine prilikom navodnog sastanka u Beogradu tih datuma,

koji se nalaze u posjedu ili pod nadzorom tužilaštva.⁵ Pretresno vijeće je odbilo Zahtjev u svim drugim aspektima.⁶

3. U vezi s ostalim traženim dokumentima, Pretresno vijeće je zaključilo da optuženi nije naveo te dokumente s dovoljnom konkretnošću i da su kategorije pod kojima su oni navedeni "po svom obimu preširoke" i "formulisane jezikom koji je isuviše nejasan da bi tužilaštvo moglo da u svakom slučaju utvrdi da li neki konkretni dokument potpada pod određenu kategoriju".⁷

4. Nadalje, Pretresno vijeće je konstatovalo da ostali dokumenti ne zadovoljavaju kriterijum bitnosti za pripremanje odbrane. Pretresno vijeće je zauzelo stav da se traženi dokumenti, da bi bili relevantni za pripremu teze odbrane, moraju ticati nekog "snažnog" argumenta, odnosno argumenta za koji ima izgleda da bude prihvaćen.⁸ Pretresno vijeće je zaključilo da navodni sporazum između optuženog i Richarda Holbrookea o imunitetu optuženog od krivičnog gonjenja pred Međunarodnim sudom ne bi imao nikakav pravni

⁵ Odluka, par. 29.

⁶ Odluka, par. 29.

⁷ Odluka, par. 20.

⁸ Odluka, par. 23.

Prijevod

učinak na nadležnost Pretresnog vijeća⁹ i da stoga pravni standardi za pregled i objelodanjivanje traženih dokumenata nisu zadovoljeni.¹⁰

5. Dopisom od 2. januara 2009., tužilaštvo je obavijestilo optuženog o tome da je provelo konkretnu pretragu kako bi utvrdilo da li u svom posjedu ima dokumente čije je objelodanjivanje naloženo u Odluci. Optuženi je obaviješten o tome da nijedna takva stavka nije pronađena, izuzev dokumenata koji su već objelodanjani.¹¹

II. Argumenti

6. U svom Zahtjevu, optuženi, na osnovu pravila 73(B) Pravilnika, traži odobrenje za ulaganje interlokutorne žalbe na Odluku.¹² Optuženi tvrdi da Odluka u značajnoj mjeri utiče na pravičnost postupka i ishod suđenja budući da "ga sprečava da pribavi dokumente koji su mu potrebni za činjeničnu potkrepu zahtjeva za odbacivanje Optužnice" zasnovanog na navodnom sporazumu sa Holbrookeom, koji po njegovom mišljenju, ako bude usvojen, može rezultirati njegovim puštanjem na slobodu, i da se Odlukom "prejudicira odluka o meritumu tog zahtjeva".¹³

7. Optuženi tvrdi da bi interlokutorna odluka Žalbenog vijeća u vezi s ovim pitanjima suštinski pospješila postupak, pošto bi, "ukoliko se [optuženom] objelodane dokumenti koji su mu potrebni i ako se usvoji meritum njegovog zahtjeva za odbacivanje [Optužnice] ... suđenje bilo nepotrebno".¹⁴

8. Tužilaštvo se u svom Odgovoru protivi Zahtjevu. Tužilaštvo prvo tvrdi da je Zahtjev bez ikakvog opravdanja podnesen 16 dana nakon što je rok za njegovo podnošenje istekao i da bi ga na toj osnovi trebalo odbaciti.¹⁵ Tužilaštvo dalje tvrdi da "[p]redmetni Zahtjev predstavlja neprimjeren pokušaj ulaganja žalbe u vezi s pitanjima pokrenutim u osnovnom podnesku [koji se tiče navodnog sporazuma o imunitetu] koja tek treba riješiti".¹⁶ Po mišljenju tužilaštva,

⁹ Odluka, par. 25.

¹⁰ Odluka, par. 21–26.

¹¹ Dopis višeg zastupnika tužilaštvu upućen Radovanu Karadžiću 2. januara 2009., zaveden 15. januara 2009.

¹² Zahtjev, par. 2, 7.

¹³ Zahtjev, par. 7.

¹⁴ Zahtjev, par. 8.

¹⁵ Odgovor, par. 1–2.

¹⁶ Odgovor, par. 3.

Prijevod

optuženi "pogrešno tvrdi da je zadovoljio dva kriterijuma iz pravila 73(B) zbog toga što bi žalba mogla rezultirati njegovim puštanjem na slobodu bez suđenja", budući da se "[t]a odluka isključivo odnosi na objelodanjivanje" i da "[e]ventualno usvajanje žalbe ... ne bi rezultiralo Karadžićevim puštanjem na slobodu bez suđenja".¹⁷ Tužilaštvo je mišljenja da je "[s]ugestija u Zahtjevu da bi usvajanje žalbe na Odluku moglo pomoći [optuženom] da dobije materijal u vezi s navodnim sporazumom o imunitetu koji bi mu dalje pomogao da bude prihvaćen [zahtjev u vezi s ovim pitanjem] ne samo nategnuta nego i pogrešna", budući da je "[V]ijeće konstatovalo da taj materijal ne bi pomogao [optuženom]".¹⁸

9. Tužilaštvo dalje tvrdi da "[č]injenica da bi se predmetnom odlukom mogla 'prejudicirati' odluka o osnovnom podnesku Karadžiću ne oduzima mogućnost ulaganja žalbe na eventualnu takvu ... odluku ako i kada ona bude donesena" i da, ukoliko Žalbeno vijeće konstatuje da je navodno obećanje relevantno, i optuženi i tužilaštvo se mogu u tom trenutku ponovo pozabaviti pitanjem objelodanjivanja.¹⁹ Najzad, tvrdi se da bi odluka kojom se odobrava Zahtjev "dovela do proceduralne konfuzije i neefikasnost" kojima bi se postupak omeo a ne pospješio²⁰ i da bi iz tih razloga Zahtjev trebalo odbiti.²¹

III. Mjerodavno pravo

10. Pravilo 73(B) predviđa da moraju biti zadovoljena dva kumulativna kriterijuma da bi pretresno vijeće moglo odobriti neki zahtjev za odobrenje za ulaganje žalbe: (a) da se odluka tiče pitanja koje bi u znatnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja i (b) da bi, po mišljenju pretresnog vijeća, promptno rješenje Žalbenog vijeća moglo suštinski pospješiti postupak.²²

¹⁷ Odgovor, par. 4.

¹⁸ Odgovor, par. 5.

¹⁹ Odgovor, par. 5.

²⁰ Odgovor, par. 8.

²¹ Odgovor, par. 9.

²² *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtjevu za preispitivanje Odluke Pretresnog veća po zahtjevu za uvrštavanje dokumenata direktno u sudnici i Odluke po zahtjevu odbrane za produženje roka za podnošenje završnih podnesaka, 2. jul 2008. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Lukićem), par. 42; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za dozvolu za ulaganje žalbe na odluku po preliminarnom podnesku Vladimira Lazarevića i Sretena Lukića u vezi s formom optužnice, 19. august 2005., str. 3; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtjevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku Pretresnog veća po zahtjevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. juni 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*), par. 2; *Tužilac protiv*

Prijevod

11. Pretresno vijeće podsjeća da je, "čak i u slučajevima kada se pokreću značajna pravna pitanja, [...] pravni učinak pravila 73(B) takav da zabranjuje davanje [odobrenja] ako strana u postupku koja je traži ne dokaže da su ispunjena oba kriterijuma".²³ Čak i ukoliko su oba kriterijuma iz ovog pravila zadovoljena, Pretresno vijeće može uskratiti odobrenje po svom nahodjenju.²⁴

IV. Diskusija

12. U vezi s argumentom tužilaštva da je Zahtjev neblagovremen, Pretresno vijeće primjećuje da je Odluka uručena optuženom na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku 7. januara 2009.²⁵ i da je stoga Zahtjev optuženog podnesen u roku dopuštenom na osnovu pravila 73(C).

13. Bez obzira na svoje mišljenje o pravnom učinku bilo kakvog navodnog sporazuma o imunitetu na ishod suđenja i imajući u vidu činjenicu da bi Žalbeno vijeće moglo zauzeti drugačije mišljenje po ovom pitanju, Pretresno vijeće smatra da objelodanjivanje u vezi s iznošenjem argumenata u vezi sa tvrdnjom o imunitetu može u značajnoj mjeri uticati na pravično i ekspeditivno vođenje postupka. Iz ovog razloga, Pretresno vijeće smatra da je prvi kriterijum iz pravila 73(B) zadovoljen.

14. U vezi sa drugim kriterijumom iz pravila 73(B), Pretresno vijeće se takođe uvjerilo da bi promptno rješenje Žalbenog vijeća u vezi s ovim pitanjem suštinski pospješilo postupak. Pretresno vijeće se ne slaže s tvrdnjom tužilaštva da bi interlokutorna žalba dovela do proceduralne konfuzije i smatra da bi to pitanje najbolje bilo riješiti u ovoj ranoj fazi.

Halilovića, predmet br. IT-01-48-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za potvrdu radi ulaganja interlokutorne žalbe na "Odluku po zahtjevu tužioca da se odobri izmjena optužnice", 12. januar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Halilović*), str. 1.

²³ Odluka u predmetu *Halilović*, str. 1.

²⁴ *Tužilac protiv Tolimira*, predmet br. IT-05-88/2-PT, Odluka po zahtjevu za odobrenje za ulaganje žalbe na usmenu odluku od 11. decembra, 15. januar 2008., par. 4; *Tužilac protiv Strugara*, predmet br. IT-01-42-T, Odluka po zahtjevu odbrane za izdavanje potvrde, 17. juni 2004., par. 2; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po zahtjevu odbrane za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku o uvrštavanju u spis izjava iz razgovora sa svjedokom PW-104, 25. april 2007., str. 1.

²⁵ Vidi Zapisnik o uručanju dokumenata MKSJ-a, predmet br. IT-95-5/18-PT, 7. januar 2009., u kom Sekretarijat daje obavijest o prijemu prijevoda Odluke na bosanski/hrvatski/srpski jezik od strane optuženog.

Prijevod

V. Dispozitiv

15. U skladu s tim, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54 i 73(B) Pravilnika, ovim **ODOBRAVA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Iain Bonomy,
predsjedavajući

Dana 19. januara 2009.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]